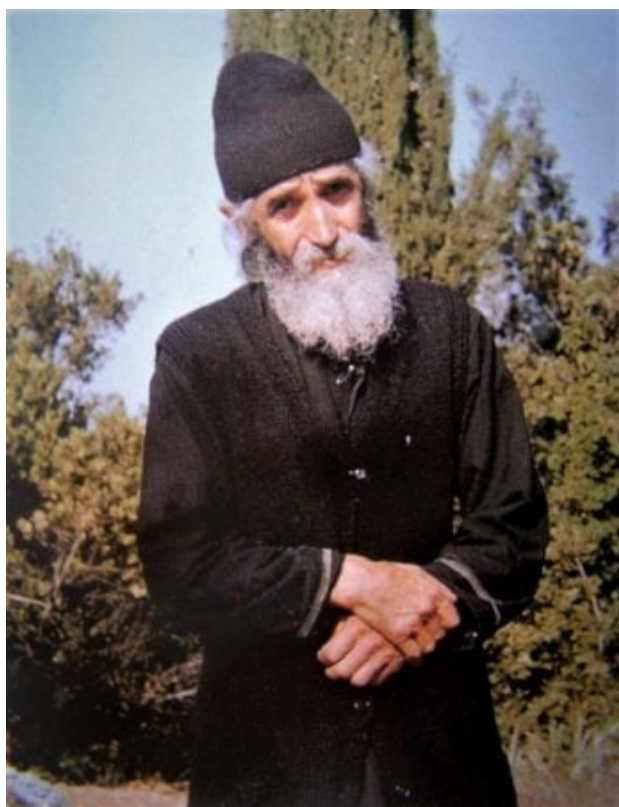
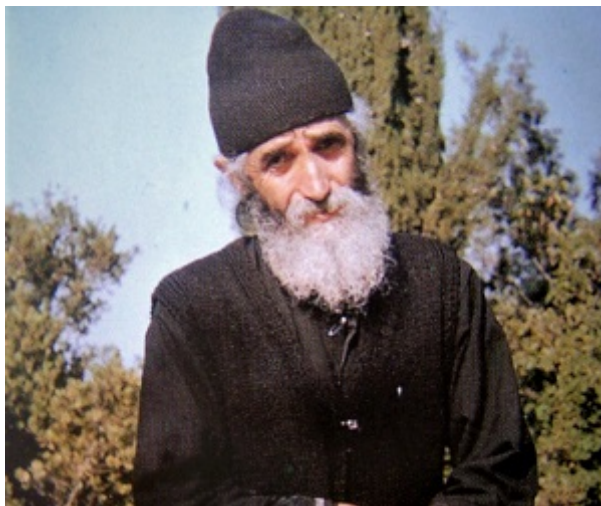

9 Αυγούστου 2018

Τον έτυπτε η συνείδησή του που χτύπησε τον διάβολο!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης (1924-1994).

[Διήγηση Αγίου Παΐσιου Αγιορείτη]:

Κάποτε, μου έλεγε [ο Ρώσος Μοναχός, Γέρο – Αυγουστίνος (1882-1965)], του είχε παρουσιασθή ο διάβολος μέσα στο κελλί του σαν σκύλος φοβερός, ο οποίος πετούσε φωτιές από το στόμα του, και όρμησε επάνω του να τον πνίξη, γιατί

καιγόταν, όπως του είπε, από τις προσευχές του.

Ο Γέρο – Αυγουστίνος τον άρπαξε και τον πέταξε στον τοίχο και του είπε:

– Κακέ διάβολε, γιατί πολεμάς τα πλάσματα του Θεού;

Μου έλεγε στην συνέχεια ο Γέροντας:

– Και ο διάβολος δυνατός, αλλά και εγώ μπαμπάτσικος (γερός), τον κόλλησα στον τοίχο. Μετά όμως πολύ με έτυπτε η συνείδησή μου, που χτύπησα τον διάβολο. Περίμενα με αγωνία πότε να φωτίση, για να πάω στον Πνευματικό μου να εξομολογηθώ, γιατί χτύπησα τον διάβολο. Μόλις φώτισε, πήγα στην Προβάτα (απόσταση μιάμισης ώρας), στον Πνευματικό μου, και εξομολογήθηκα.

Ο Πνευματικός μου όμως ήταν πολύ συγκαταβατικός και δεν μου έβαλε καθόλου κανόνα, αλλά μου είπε να κοινωνήσω. Εγώ από την χαρά μου όλη την νύχτα έκανα κομποσχοίни και μετά πήγα στην Θεία Λειτουργία και κοινωνήσα.

Όταν ο Παπάς έβαζε την Αγία Λαβίδα στο στόμα μου, είδα την Αγία Κοινωνία κομμάτι Κρέας και Αίμα και την μασούσα, για να την καταπιώ. Παράλληλα ένιωθα και μια μεγάλη αγαλλίαση, που δεν μπορούσα να την αντέξω. Από τα μάτια μου έτρεχαν γλυκά δάκρυα, και το κεφάλι μου φώτιζε σαν λάμπα. Έφυγα δε γρήγορα, για να μην με ιδούν οι Πατέρες, και την Θεία Ευχαριστία την διάβασα μόνος μου στο κελλί μου.

Η μορφή του Γέροντα ήταν φωτεινή, γιατί τον είχε επισκιάσει η Χάρις του Θεού. Και μόνο να τον έβλεπες, ξεχνούσες κάθε στεναχώρια, γιατί σκορπούσε χαρά με την εσωτερική του καλοσύνη.

Από το βιβλίο του Αγίου Παϊσίου Αγιορείτη, “Αγιορείται Πατέρες και Αγιορείτικα”, έκδοση του Ιερού Ησυχαστηρίου “Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος”, Σουρωτή Θεσσαλονίκης.